

Фарбы

Жылі-былі ў хлопчыка Пеці фарбы. Ён вельмі любіў імі маляваць. Калі ён маляваў гэтымі фарбамі, то карціны ў яго былі маляўнічыя, прыгожыя, цудоўныя. Адноўчы ў Пеці спытаў яго сябар Вася:

- А які ў цябе самы любімы колер, Пецька?

- Не ведаю, – адказаў Пеця.

Калі гэта пачулі фарбы, то яны пачалі спрачацца пра тое, хто з іх больш за ўсё падабацца Пеці.

Самая першая пачала размову жоўтая фарба.

- Ну чаго тут думаць, – сказала яна. – Дзякуючы мне ён малюе сонейка, сланечнікі, дзьмухаўцы і яшчэ шмат чаго! Увогуле я больш за ўсё падабаюся Пеці!

- Мана! – сказаў зялёны колер. – Я больш за ўсіх патрэбен. Дзякуючы мне ён малюе палі, траўку, дрэвы.

- Вы што? – абурылася чырвоная фарба. Мной ён малюе поля маку і яблычкі. І яшчэ шмат-шмат чаго!

-Я хачу табе сказаць! – уступіла ў размову аранжавая фарба. Мной ён можа намаляваць рудыя валасы дзяўчынкі з касічкамі або тыгра. Я патрэбней за ўсіх!

- Што вы такое кажаце? – сказала блакітная фарба. Мной ён малюе неба, рэчку. Я больш за ўсіх падабаюся Пеці.

- Пачакай, мая сястра, – сказала сіняя фарба, – мной малюе ён мора і акіяны. Я яму патрэбна заўсёды.

- Стой! – сказаў фіялетава колер. – Я яму патрэбней. Ён мной малюе кветкі.

У гэты момант у пакой увайшоў Пеця. "А давайце так! – сказаў чырвоны колер, – каго з нас ён будзе браць больш, – той яму і падабаецца!" Пеця пачаў маляваць. Ён спачатку намаляваў чырвоную дугу, затым аранжавую, жоўтую, зялёную, блакітную, сінюю і фіялетавую дугу. Ён паклаў малюнак на падаконнік, а сам пайшоў гуляць з сябрамі. І тады фарбы ўбачылі, што Пеця намаляваў... Ён намаляваў вясёлку! Фарбы зразумелі, што яны ўсё аднолькава падабаюцца хлопчыку, раз ён намаляваў вясёлку.